

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914201546
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914201546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty č. 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného Mgr. Ľubomírom Karikom, advokátom so sídlom kancelárie M. R. Štefánika č. 638/56, 907 01 Myjava, proti odporcovi: T. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXXX/XX, XXX XX P., v konaní o zaplatenie sumy 234,- eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 196,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 196,-eur od 23.11.2012 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 7,51 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 32,11 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. E. C., advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.02.2014 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 234,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 234,-eur od 12.10.2012 až do zaplatenia a zmluvnou pokutou celkovo vo výške 37,20 eur (t.j. zmluvnou pokutou vo výške 6,20 eur mesačne, potom celkovo za 6 mesiacov od októbra 2012 do marca 2013 vo výške 37,20 eur) a súčasne, aby odporca zaplatil navrhovateľovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 30.05.2012 uzatvoril s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420121541 na sumu 200,-eur za odplatu vo výške 38,-eur. Predmetnou zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 238,-eur uhradiť v siedmich mesačných splátkach, a to v prvých dvoch mesačných splátkach vo výške po 4,-eurá a následne v pravidelných piatich mesačných splátkach vo výške po 46,-eur. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol navrhovateľ v postavení veriteľa oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo ku dňu podania návrhu na začatie konania uhradil navrhovateľovi sumu 4,-eurá, pričom posledná úhrada vo výške 4,-eurá bola uhradená dňa 30.05.2012. Vzhľadom k tomu, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára predmetnú zmluvu, oznámil mu navrhovateľ v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka stratu výhody splátok. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.09.2012

navrhovateľ upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.11.2012 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatný ku dňu 11.10.2012. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,1 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta sa stala splatnou v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru predstavovala výšku 200,-eur, tak dohodnutá mesačná pokuta bola vo výške 6,20 eur, t.j. 3,1 % zo sumy 200,-eur.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili (obidvaja mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané), a ktorí súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420121541 zo dňa 30.05.2012, s Obchodnými podmienkami navrhovateľa, s Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 30.05.2012, s predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 27.09.2012 spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie predmetnej písomnosti odporcovi, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 15.11.2012 spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie predmetnej písomnosti odporcovi, ako aj výškami úrokových mier úverov platnými v rozhodnom čase, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 30.05.2012 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420121541, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 200,-eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť celkovo v siedmich mesačných splátkach, z toho prvých dvoch splátkach po 4,-eurá mesačne a piatich nasledujúcich mesačných splátkach vo výške po 46,-eur s tým, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 14 % z istiny. Za poskytnutý úver si navrhovateľ s odporcom dojednal súčasne odmenu vo výške 5 % z istiny. V predmetnej zmluve teda bola dojednaná celková odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 38,-eur. V obchodných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy je uvedený údaj o RPMN vo výške 66,19 % s tým, že v samotnej zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 46,18 %. Pokiaľ ide o splatnosť jednotlivých splátok, prvá splátka sa stala splatnou 10. deň po uzatvorení predmetnej zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V bode 3 Obchodných podmienok sa navrhovateľ s odporcom dohodli, že pokiaľ odporca nesplní svoj záväzok podľa čl. 2 Zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od odporcu ako dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Odporca z predmetného úveru uhradil celkovú sumu 4,-eurá a to dňa 30.05.2012.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov Občianskeho práva.

Podľa § 768k Obchodného zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 01. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31.01.2013.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ak základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj na dobu omeškania po 31.01.2013.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzatvorenou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojim charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatvorení ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporca ako spotrebiteľ prijal od navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere, ktorá je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom.

S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy sa odporca ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby odporca mohol nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možnosti preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu, sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky o výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška zmluvného úroku - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne zmluvne vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (obsahujúce vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými podmienkami) je podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý je vo vzťahu k §-u 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, a ktorý obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým, že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa výšky úroku (odplaty za poskytnutý úver) bez ohľadu na to, že sa jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené, súd potom podrobil kontrole navrhovateľom v predmetnej zmluve uplatnený zmluvný úrok vo výške 14 % z istiny na 7 mesiacov, ako aj samotnú odmenu za poskytnutie úveru uplatnenú navrhovateľom vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku, ako aj samotnej odmeny za poskytnutie úveru nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Možno konštatovať,

že uplatnený zmluvný úrok vo výške 14 % na 7 mesiacov (v prepočte 24 % na 12 mesiacov) sám osebe nedosahuje primerane vysokú výšku, avšak predmetný zmluvný úrok nemožno posudzovať izolovane od ďalšej navrhovateľom účtovanej odmeny za poskytnutie úveru vo výške 5 % z istiny na 7 mesiacov (t.j. pri prepočte na 12 mesiacov predstavuje táto odmena 8,57 %), a preto podľa názoru súdu je uvedená odplata v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku odplaty (súčtu zmluvného úroku a odmeny za poskytnutie úveru), ktorá v súčte predstavuje 32,57 % ročne. Z prehľadov úrokových mier úverov - nové obchody, zverejnených na webovej stránke www.finance.gov.sk <<http://www.finance.gov.sk>> mal súd preukázanú priemernú výšku úrokových sadzieb za spotrebiteľské úvery v trvaní do jedného roka v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. v máji roku 2012 mala výšku 11,89 % ročne, z čoho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške viac ako 2,7 krát vyššej (pri zohľadnení súčtu zmluvného úroku a dohodnutej odmeny za poskytnutie úveru požaduje navrhovateľ od odporcu v prepočte na 12 mesiacov odplatu vo výške 32,57 % z úverovej istiny) ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam zo strany bánk v rozhodnom období. Uvedené zmluvné dojednania o zmluvných úrokoch a odmene za poskytnutie úveru rozhodne podstatne prevyšujú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, a sú preto v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektoru, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečovaním úverov, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do viac ako 2,7 násobnej výšky odplaty za poskytnutý úver oproti úrokom stanovených bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, keď úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úroky za úvery poskytnuté bankami „iba 1,5 násobne“ (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/138/2012 zo dňa 07.05.2013). Súd súčasne poukazuje aj na ďalší nedostatok predmetnej zmluvy o úvere, keď v tejto absentuje údaj o RPMN. Pokiaľ je uvedený údaj uvedený v obchodných podmienkach navrhovateľa, súd s poukazom na ochranu spotrebiteľa konštatuje, že nie je možné pripustiť, aby údaj o RPMN, ktorý tvorí podstatnú náležitosť predmetnej zmluvy a s neuvedením ktorého právne predpisy spájajú následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, sa uvádzal, či už vo všeobecných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy, resp. v iných prílohách tejto zmluvy, keď takáto podstatná náležitosť by mala byť obsahovou náležitosťou samotnej zmluvy.

Na základe uvedeného súd potom priznal v súdnej veci navrhovateľovi iba výšku reálne poskytnutých finančných prostriedkov po odpočítaní čiastočnej úhrady vo výške 4,-eurá, t.j. sumu 196,- eur a návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplata zmluvných úrokov ako aj odmeny za poskytnutý úver zamietol.

Pokiaľ sa navrhovateľ súčasne domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 37,20 eur poukazujúc na zmluvné dojednanie v bode 3 Obchodných podmienok, podľa ktorého bol navrhovateľ oprávnený požadovať od odporcu zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý, aj začatý mesiac omeškania až do zaplata z dôvodu nesplnenia svojho záväzku podľa čl. 2 Zmluvy o úvere, súd návrh v tejto časti taktiež zamietol z dôvodu, že vznik predmetného nároku na zmluvnú pokutu sa viazal na splnenie povinnosti, ktorá však bola v rozpore so spotrebiteľským právom, keď vznik uvedeného nároku na zmluvnú pokutu bol podmienený nesplnením povinnosti splácať predmetný úver v zmysle čl. 2 samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom samotná povinnosť splácať predmetný úver v zmysle čl. 2 predmetnej úverovej zmluvy bola s poukazom na neprimerane vysokú odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 196,-eur od 23.11.2012 až do zaplata, keď uplatnená výška úrokov z omeškania zodpovedá zákonnej úprave § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania so splnením peňažného záväzku predstavovala výšku 0,75 % ročne; zákonný úrok z omeškania potom predstavoval výšku 8,75 % ročne, t.j. výšku o 8 percentuálnych bodov vyššiu ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania). Pokiaľ sa však navrhovateľ domáhal v súdnej veci úrokov z omeškania už od 12.10.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý uviedol ako deň mimoriadnej splatnosti celého úveru v oznámení zo dňa 15.11.2012, súd poukazuje na to, že tento dátum predchádza samotnému vypracovaniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru,

ktoré bolo vyhotovené dňa 15.11.2012. Súd potom priznal navrhovateľovi úroky z omeškania až odo dňa 23.11.2012, keď mal v konaní preukázané, že oznámenie o zosplatnení záväzku datované dňom 15.11.2012 bolo dané na poštovú prepravu dňa 19.11.2012 a teda sa dostalo do sféry dispozície odporcu najneskôr dňa 22.11.2012. Súd potom priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho potom, ako sa predmetná zásielka dostala do sféry dispozície odporcu, tj. od 23.11.2012 do budúca.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, (navrhovateľ mal vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 196,-eur spolu s 8,75 % s úrokom z omeškania ročne zo sumy 196,-eur od 23.11.2012 až do zaplatenia), náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý mal vo veci úspech v menšej časti (odporca mal v konaní úspech v časti nepriznanej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 38,-eur, v časti nepriznanej zmluvnej pokuty vo výške 37,20 eur, v časti nepriznaného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,-eur od 23.11.2012 až do zaplatenia, ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 234,-eur od 12.10.2012 do 22.11.2012). Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 70,54 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 21,58 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie návrhu na začatie konania na súd), t.j. 2 x 21,58 eur, čo predstavuje sumu 43,16 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky, právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s 2 úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2013 vo výške 2 x 7,81 eur, t.j. spolu 15,62 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky podľa ktorého sa zvyšuje odmena a náhrady podľa Vyhlášky o DPH vo výške 20 %, súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa DPH k odmene a tzv. režijným paušálom k jednotlivým úkonom právnych služieb vo výške 11,76 eur, t.j. 20 % zo sumy 58,78 eur.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 72,76 % predmetu konania (pri zohľadnení pomeru výšky uplatnenej istiny spolu s odplatou za poskytnutie úveru zmluvnými pokutami a úrokmi z omeškania ku dňu rozhodnutia vo veci samej a nepriznanej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 38,-eur, nepriznanej zmluvnej pokuty vo výške 37,20 eur, nepriznaných úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,-eur od 23.11.2012 do rozhodnutia vo veci samej a v časti úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 234,-eur od 12.10.2012 do 22.11.2012; navrhovateľom v konaní uplatnená istina spolu so zmluvnou pokutou ako aj úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej predstavovala výšku 301,26 eur, pričom navrhovateľovi bola priznaná istina spolu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej vo výške 219,21 eur), súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania vo výške 45,52 % (t.j. rozdiel úspechu navrhovateľa vo výške 72,76 % a neúspechu vo výške 27,24 %), t.j. titulom zaplateného súdneho poplatku sumu 7,51 eur (t.j. 45,52 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur) a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 32,11 eur (t.j. 45,52 % zo sumy 70,54 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.